

Vlaams
Parlement

ingediend op **1190** (2016-2017) – Nr. 2
28 juni 2017 (2016-2017)

Verslag

namens de Commissie voor Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking,
Toerisme en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door Jan Van Esbroeck

over het ontwerp van decreet

houdende instemming met de wijzigingen
aan het Protocol inzake zware metalen,
met bijlagen, bij het Verdrag van 1979
betreffende grensoverschrijdende
luchtverontreiniging over lange afstand,
gedaan op 13 december 2012 te Genève

*Samenstelling van de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden,
Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed:*

Voorzitter: Rik Daems.

Vaste leden:

Ingeborg De Meulemeester, Marc Hendrickx, Jan Van Esbroeck, Karl Vanlouwe, Karim Van Overmeire,
Manuela Van Werde;

Sabine de Bethune, Vera Jans, Ward Kennes, Johan Verstreken;

Rik Daems, Herman De Croo;

Tine Soens, Güler Turan;

Wouter Vanbesien.

Plaatsvervangers:

Cathy Coudyser, Danielle Godderis-T'Jonck, Sofie Joosen, Elke Sleurs, Ann Soete, Sabine Vermeulen;

Karin Brouwers, Griet Coppé, Joris Poschet, Valerie Taeldeman;

Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester;

Renaat Landuyt, Steve Vandenberghe;

Bart Caron.

Toegevoegde leden:

Stefaan Sintobin;

Christian Van Eyken.

Documenten in het dossier:

1190 (2016-2017) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

1. Inleidende uiteenzetting door Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw.....	4
2. Bespreking	4
3. Stemmingen.....	5
3.1. Artikelsgewijze stemming.....	5
3.2. Stemming over het geheel	5
Bijlage: Beslechting van een conflict tussen een partij die het protocol heeft geratificeerd en een staat die dat niet heeft gedaan.....	7

De Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed behandelde op 27 juni 2017 het ontwerp van decreet houdende instemming met de wijzigingen aan het Protocol inzake zware metalen, met bijlagen, bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, gedaan op 13 december 2012 te Genève.

1. Inleidende uiteenzetting door Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw

Minister *Joke Schauvliege* merkt op dat de afgelopen jaren de drie meest recente protocollen onder het Long Range Transboundary Air Pollution verdrag (LRTAP) werden gewijzigd: het Protocol over de Persistent Organic Pollutants (POP's) in december 2009, het Protocol van Göteborg in mei 2012 en het Protocol Zware Metalen in december 2012. De instemming door Vlaanderen met de recente wijziging van het Protocol Zware Metalen maakt het voorwerp uit van het voorliggende ontwerp van decreet.

Dit protocol wil de emissies beheersen van zware metalen die voor grensoverschrijdend atmosferisch transport over lange afstand vatbaar zijn en die belangrijke schadelijke gevolgen voor de volksgezondheid of het leefmilieu kunnen hebben.

Het protocol is gericht op drie zware metalen: lood, cadmium en kwik. De amendering voorziet nu in de mogelijkheid om ook andere zware metalen aan het protocol toe te voegen. Er werd gekozen voor een beperkte revisie, toegespitst op die amenderingen die het aantal ratificaties kunnen verhogen, voornamelijk door de landen van Oost-Europa, de Kaukasus en Centraal-Azië (EECCA). Daartoe werd flexibiliteit toegevoegd voor de verplichting tot het toepassen van beste beschikbare technieken en het naleven van de grenswaarden voor een aantal bronnen.

Voorts zijn de grenswaarden voor vaste bronnen grondig herzien en komt er nu voor bepaalde categorieën een onderscheid tussen bestaande en nieuwe bronnen met een aangepaste grenswaarde. De nieuwe grenswaarden voor stof zijn afgestemd op die van het geamendeerde Protocol van Göteborg. Ten slotte werden installaties voor de productie van silico- en ferromangaanlegeringen toegevoegd aan de categorieën van vaste bronnen.

2. Bespreking

Herman De Croo geeft het voorbeeld van vervuiling in de Zwalmstreek door industriële uitstoot vanuit Groot-Brittannië. Dat toont aan dat er instrumenten nodig zijn om daartegen te kunnen optreden. De vraag is echter hoe dit gecontroleerd wordt. Wie kan er een causaal verband aantonen en waar kan men daarmee eventueel terecht om verhaal te halen?

Marc Hendrickx stipt aan dat er 51 partijen betrokken zijn bij dit verdrag. Wat gebeurt er als er conflictueuze situaties ontstaan tussen een verdragspartij en een ander land? Zijn er bepaalde controlemechanismen mogelijk?

Minister *Joke Schauvliege* antwoordt dat de controle door de Milieu-inspectie gebeurt. Als er schade wordt vastgesteld, komt het er inderdaad op aan een causaal verband aan te tonen en dat is vaak bijzonder moeilijk. Daarom werd dit verdrag gesloten, om de problematiek aan de bron aan te pakken en vervuiling met zware metalen over een lange afstand te vermijden. Het antwoord op de vraag van Marc Hendrickx zal als bijlage bij het verslag worden gevoegd.

3. Stemmingen

3.1. Artikelsgewijze stemming

De artikelen 1 tot en met 5 van het ontwerp van decreet worden eenparig aangenomen met 11 stemmen.

3.2. Stemming over het geheel

Het ontwerp van decreet houdende instemming met de wijzigingen aan het Protocol inzake zware metalen, met bijlagen, bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, gedaan op 13 december 2012 te Genève wordt eveneens eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Rik DAEMS,
voorzitter

Jan VAN ESBROECK,
verslaggever

BIJLAGE:

Beslechting van een conflict tussen een partij die het protocol heeft geratificeerd
en een staat die dat niet heeft gedaan

Bijlage: Beslechting van een conflict tussen een partij die het protocol heeft geratificeerd en een staat die dat niet heeft gedaan

Het LRTAP-verdrag bevat geen rechterlijk orgaan en heeft niet de intentie conflicten tussen partijen te regelen en dus zeker niet tussen partijen en niet-partijen. Noch het moederverdrag, noch de protocollen bevatten een systeem dat conflict-beslechtend werkt.

Het Implementation Committee betreft alleen een controle op de naleving van de individuele partijen van de verplichtingen die ze aanvaard hebben (door ratificatie van verdrag en eventueel protocollen). Het moederverdrag voorziet in een korte bepaling die stelt dat indien partijen een conflict hebben met betrekking tot de toepassing van het verdrag, zij dit door onderhandeling moeten proberen op te lossen of via een andere vorm van conflictbeslechting die voor beide partijen acceptabel is. Met andere woorden, ze moeten het onderling oplossen.

Wanneer er een niet-partij betrokken is, gelden de regels van het internationaal recht. Er bestaan milieuverdragen die regels bevatten voor conflictbeslechting (dispute settlement), die meestal in een bijlage bij het verdrag opgenomen worden. Die regels kunnen onder andere bepalen dat er een ad hoc rechterlijke instelling gecreëerd wordt voor het individuele conflict, hoe die rechtbank samengesteld is en in welke mate de uitspraak van die instelling autoriteit heeft voor toekomstige conflicten (eventueel tussen andere partijen). Bij het LRTAP-verdrag is dit dus niet het geval.